

OŚCISTY (14) *ai*

o *jasne*.

comp ościstszy (1).

sg m N ościsty, ościstszy (2). ◇ *f N* ościstą (2). ◇ *A* ościstą (1). ◇ *I* ościstą (1). ◇ **[L ościst(e)j.]** ◇ *n N* ościst(e) (7). ◇ *pl N subst* ościst(e) (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Mający kolce, ostre wyrostki; acerosus, mucronatus Mącz; aristis armatus Cn (10) : FalZioł IV 10b; Echinus, [...] Ostra á oścyfta Luźcziną/ w której káltany roftą. Mącz 99a; Erinaceus, Mále zwierządko ościfte/ Yeż. Mącz 108a; Mucronata folia, Ościfte liście. Mącz 235b, 2b, 38c, 82a, 99b, 155b; [płzenicą/ która miewa kłóście gołe á krotkie/ takąwą rychley mgłą zarázi/ iż będzie w niey rdzā álbo śnieć/ więcey niż w ościftey Cresc 1571 154; Zásię płzenicą która ieft ościfta/ y miewa kłóście długie/ á czerwone [...] máło się krzewi Cresc 1571 154].*

W połączeniu szeregowym (1): apud Plinium herbarum mucrones dicuntur et herbae in mucronem desinentes, Kończifte/ Szpiczálte/ ościfte zioła. *Mącz 235b.*

W charakterystycznych połączeniach: ościste(-a) liście, łuszczyna, ziele (3), zwierzątko (3), zwierzę.

2. *Ostry, kłujący; asper, echinatus Mącz; aculeatus Cn (4) : BObr ieft zwierzę pfu podobne/ íkorę ma ościftą/ barzo rołkołzną FalZioł IV 7c; Echino asperior. [...] Oścyftszy niżli yéż. Mącz 99b; DEIANIRA nadobna też mężá z ościftą Miálá brodą/ by z błotną ową łczotką czyftą. PudlFr 75; [StryjPoczqt 235].*

Szereg: »chropawy, ościsty« (1): Echinata cortex, Chropáwa/ Ościfta skóra. Mącz 99b.

Synonimy: 2. bodzisty, kolący, kończasty, kończaty, ostry, szpiczasty.

Cf NIEOŚCISTY, [PRZYOŚCISTSZYM]

AKtt